

ДИСОВЦИ

Лист ученика и наставника
Основне школе "Владислав Петковић Дис"

година IV, број 3

Реч директорке

Татјана Галић

Пратите зеку који воли библиотеку

Драги ученици,

Стижемо до краја школске године, потпуно другачије од свих претходних. Године пуне стрепње, строгих правила и лоших вести. Нису могле да нас заобиђу и не забрину. За моје колеге и мене, све бриге нестају у дружењу са вама. Увек ведри, насмејани, спремни за шалу и несташлуке, ђаци наше школе сваки дан могу да улепшају и учине да се осећамо пријатно и испуњено.

Показали сте да другарство може да јача и расте и уз маске, дистанцу и мере, да умете да се борите и не одустајете од онога што вам је важно, да поштујете и прихватате различитости и да је осмех и оптимизам јачи од брига и стрепњи. Понекад нисам сигурна да ли ми одрасли учимо вас или од вас...

Али у једно сам потпуно уверена, појединачно можемо много, а заједно све.

Хвала вам на томе.

Директорка Татјана Галић

Сестра

Била сам сама свакога дана,
док једном тако, весела лица,
у мој живот не бану Милица.

Било смо мирни свакога дана,
одједном тако, весела лица,
добро нас протресе верерица.

Била сам љута свакога дана,
док једном тако, мусава лица,
под кожу ми се не увуче опасница.

Жељана Јеремић 7-1

Свети Саво, теби хвала

Кад у тмини светло нађеш
Пригрли га док још спава
Подели га с целим светом
Као што је Свети Сава

Кад у школској клупи седиш
Мораш знати да то вреди
Да те чува, снагу даје
Поглед бистар, образ бледи

Није живот само игра
И не вреди само новац
Ако залуд трошиш дане
Никад нећеш бити творац!

Као што је био Сава,
светитељска српска глава!

Живео је живот скроман
И одрекао се свог богатства
Које му је судба дала
Створио је своја царства...
Сва су знања у њих стала!

Док ти ову песму пишем
Просветли ме као ђака
Подари ми мудрост важну
Нек ми воља буде јака!

И ево ме сад пред тобом
Сазнања су моја мала
И за ових пар редака
Свети Саво, теби хвала!

Лука Малетић 6-3

Јасмина Ковачевић

Дете је спремно за школу када:

- Радује се и радознано је према школи
- Уме да слуша причу
- Уме да се концентрише на активност коју ради (цртање, игра, куповина са родитељима...)
- Уме да преприча причу или да исприча неки доживљај
- Зна која је лева, а која десна страна
- Црта фигуре и предмете са детаљима
- Оријентише се у времену (дан, ноћ, јутро, подне, вече...сада-пре-после...)

ПОСТИГНУЋА

ДРАГИ УЧЕНИЦИ, НАСТАВНИЦИ И РОДИТЕЉИ!

СА ВЕЛИКИМ ЗАДОВОЉСТВОМ И ЗАХВАЛНОШЋУ ЖЕЛИМО ДА ПОДЕЛИМО СА ВАМА ПОСТИГНУЋА КОЈА СУ РЕЗУЛТАТ ЗАЈЕДНИЧКОГ ЗАЛАГАЊА ТОКОМ ОВЕ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ, КОЈА ЈЕ ИМАЛА СВОЈЕ ИЗАЗОВЕ И ПРЕПРЕКЕ. САДА МОЖДА МОЖЕМО И ЈАСНИЈЕ ВИДЕТИ КОЛИКО ЈЕ ВАЖНО ЗНАЊЕ И КОЈИ СУ РАЗЛОЗИ ЗА УЧЕЊЕ: „ЧОВЕК КОЛИКО ЗНА, ТОЛИКО МОЖЕ.“ НЕКА ТА МЕРА БУДЕ ШТО ВЕЋА, А НАШИ РЕЗУЛТАТИ ЋЕ БИТИ ДОПРИНОС И ПОДСТРЕК ДА ИХ И У БУДУЋНОСТИ БУДЕ ЈОШ ВИШЕ.

УЧЕНИЦИ КОЈИ СУ СА ПОНОСОМ ПРЕДСТАВЉАЛИ НАШУ ШКОЛУ СУ:

НА ОПШТИНСКОМ НИВОУ:

АЛЕКСАНДРА БОШЊАКОВСКА 8/2 И ПЕТАР МИХАЈЛОВИЋ 8/1 ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА
ОГЊЕН СТАМЕНКОВИЋ 3/1 – 2. МЕСТО ИЗ МАТЕМАТИКЕ
ОЉА КНЕЖЕВИЋ 3/1 ИЗ МАТЕМАТИКЕ
ЈЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВИЋ 4/2 ИЗ МАТЕМАТИКЕ
ВИКТОР ПЕЈЧИЋ 3/1 НА ТАКМИЧЕЊУ РЕЦИТАТОРА
СТЕФАН ЈОВАНОВИЋ 8/1 – 3. МЕСТО ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАРИЈА НИКОЛИЋ 8/1 – 3. МЕСТО ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАРИЈА НИКОЛИЋ 8/1 - 1. МЕСТО ИЗ ИСТОРИЈЕ
МАША АНЂЕЛКОВИЋ 8/1 – 2. МЕСТО ИЗ ИСТОРИЈЕ

НА ГРАДСКОМ НИВОУ:

СТЕФАН ЈОВАНОВИЋ 8/1 – 2. МЕСТО ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАРИЈА НИКОЛИЋ 8/1 – 2. МЕСТО ИЗ ИСТОРИЈЕ
МАША АНЂЕЛКОВИЋ 8/1 – 3. МЕСТО ИЗ ИСТОРИЈЕ
ЛАЗАР ВЕСИЋ 7/1 – 2. МЕСТО НА КЊИЖЕВНОМ ТАКМИЧЕЊУ „ЧИТАМ,
ПА ШТА“

МЕЂУНАРОДНИ ЛИКОВНИ КОНКУРС:

ВУКАН МЕЛЕНТИЈЕВИЋ 5/2 – 2. МЕСТО

Beauty never lies

Бојана Стаменов, представница Србије на такмичењу за песму Евровизије, била је ученик наше школе, а чланови њене породице сећају се и настанка школе у Великом Мокром Лугу. Ученик Урош Станисављевић разговарао је о њеним школским успоменама.

Шта је теби било најзначајније из наше школе?

Уф, најзначајније из наше школе било је васпитање, пре свега учитељице, наставника касније. У моје време, које није било тако давно, учитељи су имали то право да васпитавају и они децу, дакле, не само кућа већ и учитељи: да нас уче манирима, да нас уче лепом понашању, да нас уче шта је то исправно, шта је то погрешно. Данас имам утисак да деца превише мисле да знају о својим правима и да не дозвољавају учитељима да их уче, а онда на све то се умешају родитељи који се боре за своје дете и не схватају да то чини и наставник или учитељ.

Да ли се сећаш неке анегдоте са часа?

Ја сам, иначе, важила у генерацији за неког ко је волео да имитира наставнике и другаре. Имали смо својевремено наставницу Сњежану Карамарковић из Никшића. Предавала је математику и она је, тако, била једна црвенокоса жена, која је увек носила лепе костиме и била јако дотерана. Чекали смо је испред учионице да дође, на трећем спрату, и неко ју је са оне терасе, стојећи крај гелендера, видео да иде. Мислим да је то чак био твој тата и Аца Панчић, они су били шампиони, и почео је да виче: „Ево је иде, ево је иде!“ Она је бесна ушетала на час и рекла: „Што је с вама? На шта ово личи да вичете ево је иде? Што сам ви ја? Какав змај, или Кинг Конг? Уместо да кажете ево је иде наша најлепша наставница математике која ће нам данас држати час и неће нас испитивати, а ви, ево је иде? Еееееее...“. Баш је била, онако, шта је децо? Имала бих много наставника да имитирам, али за то би ти требао посебан интервју.

Који је био твој омиљени предмет. Мислим, могу да претпоставим да је у питању музичко, али..

О, јој.. Е сад ће то да буде веома чудно. Музичко ми је било нешто природно, нормално. Омиљени предмет било ми је ликовно зато што наша тадашња наставница Радица Крстић, нисте је ви укачили као наставника, отишла је у пензију, није нас учила само о сликању, бојама, техникама цртања. Водила нас је у Народни музеј, а наставница Милена Андрић нас је водила на Коларац. Волела сам српски и кошарку и одбојку.

Који ти је најлепши догађај који памтиш?

Најлепши доживљаји су били када узмем школску гитару и на степеницама свирам и сви заједно певамо. Један од симпатичнијих је био када смо као осмаци отишли са часа историје код наставника Чеде. Већ је био крај школе, а он нас гледа са прозора и каже: „Шта да вам радим? Ако не можеш да их победиш, придружи се“.

ЧИТАМ, ПА ШТА

Ученик VII1 Лазар Весић, пасионирани љубитељ књижевности, учествовао је на такмичењу у организацији Библиотеке града Београда и освојио друго место на градском нивоу. Читао је месецима предвиђена дела и анализирао их на мајсторски начин. Његов поглед на свет уметничког дела романа које је представљао говори и у прилог богатству Лазаревог унутрашњег света. Похвале и честитке! Прочитајте његову анализу романа „Чудо“ ауторке Паласио.

There is, always, one moment in childhood when the door opens and lets the future come in.
(Graham Greene)

У Августовом животу, када посматрамо главни лик романа „Чудо“, пресудан тренутак је полазак у пети разред. Наш протагониста је дете са поремећајем на кожи, због чега га деца, и после двадесет и седам операција, називају наказом.

Августов мали ограђени свет, који чине родитељи, сестра Вија и неколико пријатеља, уздрмао је полазак у пети разред. Изласком из зоне комфора Август је изложен окрутном свету, овог пута без заштите родитеља и сестре.

На мене је посебан утисак оставио професор енглеског језика, који децу учи моралу и помаже им да спознају себе. Мислим да је свако од нас имао неку такву фигуру у животу. За мене је то моја наставница српског.

У једном делу романа свет посматрамо очима Августове сестре. Мислим да је њој било најтеже. Лично нам каже да се цео њихов свет окретао око брата. Август је сунце, а ми смо планете које се окрећу око њега. Погрешно је тако гледати на ствари, свако од нас би требало да буде сунце личног свемира, како год то себиично звучало овако речено. Вија се љутила на децу која су једном приликом уплашила Августа. Осећам да је то погрешно, превише је од деце очекивати да схвате и у тренутку прихвате то што су видели. Признајем да бих се уплашио када бих таквог дечака попут јунака овог романа срео на улици, мада бих се трудио да то не покажем.

Одрастање нас учи да је свет неправедан и да деца често знају да буду окрутна и несвесна колико могу да повреде људе око себе. Ако сам ја, као дете које не пати од физичких недостатака, то увидео, могу само да наслутим како је деци попут Августа. Родитељи треба да васпитају своју децу како би могла да саосећају са другима. Што се оних попут Августа тиче, треба да знају да самосажаљевање није пут, ма колико нам се наши проблеми чинили најтежима.

Читајући књигу, размишљао сам о томе како бих поступио када бих срео Августа. Нажалост, одговор нисам нашао и, непријатно ми је да признам, али вероватно бих се држао по страни. Не због тога што сматрам да није вредан пажње, већ из страха да га неким непромишљени речима или поступцима не повредим.

Често смо незахвални и срећу у животу узимамо здраво за готово, не размишљајући како се осећају они којима је таква срећа ускраћена. Мислим да људи нису свесни колико могу да утичу на свет око себе, нису свесни колико њихови поступци и речи могу значити другима, и у позитивном и у негативном смислу. Потребно је проценити када је неке потребан разговор или ћутање.

Хвала библиотекарки Сузани на подсећању о роковима, слању радова, труду да се ученику набаве књиге, родитељима који су купили недостајуће.

Наставник Јелена Игњатовић

МАРИЈА НИКОЛИЋ - УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ 2020/2021.

Како је твоја породица одлучила да идеш баш у ову школу?

- Моја два старија брата су похађала ову школу тако да је логичан сплет околности био да ћу и ја кренути овде.

Шта би могла да издвојиш из периода млађих разреда? Неке успомене, важни догађаји, нешто што ћеш заувек да памтиш.

- Тог периода се не сећам баш најбоље, али нешто што ћу памтити је свакако упознавање са новим другарима. Још тада сам научила да све своје обавезе радим на време и да се увек трудим да све урадим најбоље што могу. Од лепих догађаја ту су свакако екскурзије које носе нелку посебну чар и лепоту. Мислим да ми најомиљенија екскурзија била у 4. разреду када смо ишли у Тршић. Често смо мењали учитељице, али највећи печат је оставила Једренка.

Колико ти је тешко пао прелазак из млађих разреда у старије. Како си се снашла у свемо томе?

- Није било толико тешко. Другачије свакако јесте, али мислим да сам се брзо уколпила у цео тај систем.

Знамо да си била изабрана за најбољег друга у 7. разреду. Је л можеш нешто више да нам кажеш о свом односу са одељењем и да ли имаш неког ко је увек био ту?

- Као и свака заједница увек су ту биле присутне ситне расправе, али то смо увек брзо решавали разговором. Мислим да смо јако добро функционисали и да смо доста научили једни од других што је био и узрок томе да будемо више пута изабрани за најбоље одељење. Такође смо доста пута побеђивали у разним квизовима које је организовала наша школа. Јако лепе успомене имам и са разних дружења које смо ми у оквиру нашег одељења организовали. Свим тим догађајима потпомогла и наша бивша разредна Марија која засигурно оставила највећи печат на нас у основној школи. У

седмом разреду нам је дошла нова разредна Тијана која је имала јако тежак задатак да нас одржи као одељење. Од другова бих свакако издвојила Машу Анђелковић са којом се знам јако дуго и са којом имам највећи број успомена које никад неће избледети. Мислим да смо довољно сличне да би наше пријатељство потрајало још дуго. Постоје јако важне ствари које смо заједно прошле и које су ми показале ко ће увек бити ту за мене.

Остварила си одличан успех на разним такмичењима, можеш да нам кажеш како си се определила баш за те предмете?

- Јако волим да се такмичим и уживам у томе иако је доста тешко и напорно.
- На такмичења из историје, хемије и српског сам се определила јер су ме ти предмети доста привукли и желела сам нешто више о њима да сазнам.

Од свих тих такмичења да ли имаш најдраже са којим ћеш имати најлепше успомене?

- Имам најдраже такмичење. То је историја јер сам тада по први пут стигла на републички ниво и јако сам поносна на све то јер сам за кратак временски период постигла добре резултате.

Да ли нам можеш издвојити неке од наставника који су оставили највећи утисак на тебе?

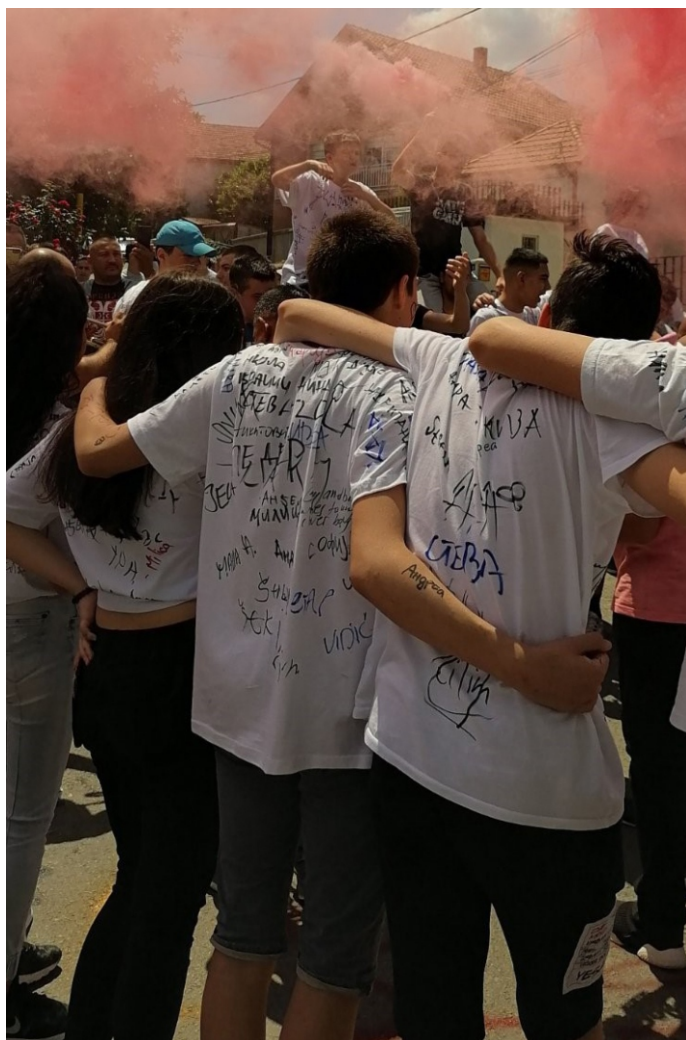
- Највећи утисак на мене су оставили наставник историје, наставница биологије и физичког. Јако ми је било лепо имати часове са њима и сигурна сам да ће ми они највише недостајати.

Иако је ова школска година била изузетно другачија од претходних да ли можеш да издвојиш неку успомену из осмог разреда коју ћеш заувек памтити?

- Имам доста лепих успомена, али нешто што је на мене оставило највећи утисак је одлазак на републичко такмичење у Шабац са мојом другарицом Машом и наставником историје.

И за крај реци неки савет осталим ученицима који похађају школу (нешто што је теби значило и чиме си се ти водила)

- Јако је битно да се схвати да све што радите да радите искључиво за себе зато што ви то желите. Битно дружити се и причати са другима, као и уживати у свим моментима, иако некад то не изгледа баш тако једноставно, али на крају када се све сабере основна школа је нешто о чему имате најлепше успомене и што ће свакако обележити ваше детињство.

Одељењски старешина о Марији:

Марију познајем врло кратко. Оставља утисак упорне, сталожене девојчице која пред собом има јасан циљ коме стреми. Правична је и спремна да се заузме за друге и помогне. Веома је вредна и одговорна. Спремна је да саслуша савет, али и самостална у одлучивању. Мислим да ће бити веома успешна у даљем школовању и желим јој сву срећу.

ПРИРЕДИЛЕ: Маша Анђелковић и Марија Николић, ученице 8-1

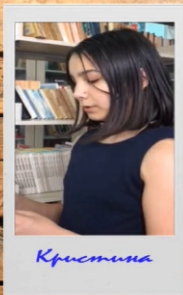
ДИСОВА МАЛА ПОЗОРНИЦА

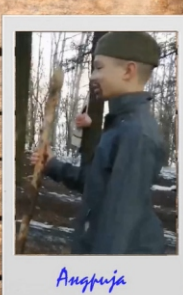
У оквиру програма обogaћеног једносменског рада ученици наше школе који желе да опробају своје таленте на „даскама које живот значе“ учествовали су у радионицама, упознали се са културом драмског стваралаштва и учили о основама драмског истраживања; развијали су стваралачке способности, машту и креативан начин мишљења; стицали су искуства за колективни живот и рад, развијали самоконтролу и досетљивост. У условима стваралаштва у кући користили су мобилне телефоне и правили мини филмове, скичеве на отвореном, а затим их монтирали у филмове које смо заједно гледали и представили на сајту школе. Школску славу смо ове године обележили низом активности. Наши мали глумци, сниматељи и режисери снимили су скичеве које смо монтирали у филм. Драматизовали смо делове предања о Светом Сави, Житија Светог Саве и делове текста Милоша Црњанског. Такође, снимили смо филм „Сунце је на истоку“ у коме смо представили културе Јапана и Србије.

Надамо се да ћемо у наредној години успети да посетимо неку позоришну представу и на тај начин наставимо да развијамо своје критичке способности и правилно изражавање на сцени.

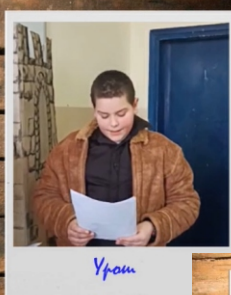
Наставница Сања Сарић

Кристина

Анђрија

Урош

Драган и Драган

Филип

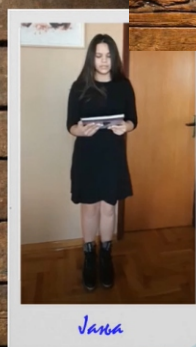
Богдан

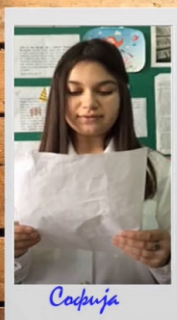
Анђела

Лука

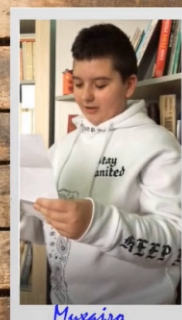
Јана

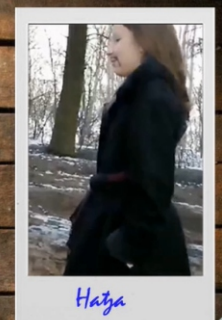
Софија

Санка

Микајло

Нађа

С ПРИРОДОМ НА ТИ

Ученици наше школе су 20. маја 2021. године имали задовољство да учествују у акцији „С природом на ти“ коју је организовао Савез учитеља Републике Србије, с циљем да промовише и подстакне активности на отвореном: игру, учење, истраживање о природи и за природу. Сваки разред је припремио саднице дрвећа и цвећа и засадио их у дворишту школе. Ученици су уживали у свом раду, дружењу и игри. Подршку целој акцији дали су и родитељи ученика од првог до четвртог разреда.

ДИСОВО ПРОЛЕЋЕ

Чланови Дебатног клуба, ученици седмог један и седмог два, такмичили су се 27. 5. 2021. и својим такмичарским духом допринели обележавању дана школе у овим ванредним околностима.

Тема за дебату била је „Да ли друштвене мреже кваре емоције“. Наши мудри, елоквентни и веома културни такмичари показали су висок степен зрелости у разматрању теме, проналажењу аргумената и излагању контрааргументима. Уз уважавање противничког тима, на веома културан начин су супротстављали своје ставове. Тимски рад и активно учешће обележили су ток такмичења, а ученици су били истински пример начина на који се износи једно, а оспорава различито мишљење.

Захваљујемо члановима жирија, директорки, наставницима Даниели Самарџији, Јелени Милутиновић, Ани Човић Ђукић, Браниславу Митровићу, који су изгласали за убедљивији тим ученике седмог један. Захваљујемо и наставници Сањи Сарић, која је фотографисала и снимала ток дебате.

Водитељ Дебатног клуба,
Јелена Игњатовић-Живић

Изложба радова ученика од петог до осмог разреда као део задатка семинара Микробит – наставник за савремено доба, под називом „ Све је супротност од онога што изгледа да јесте“. Ученици Маша Ристић 8/1, Кристина Младеновић 7/1, Валентина Тибић 5/2, Лазар Павловић 5/2, Анђела Симовић 5/2, Неда Симовић 6/3, Анђела Богдановић 6/1.

Вукан

Малентијевић

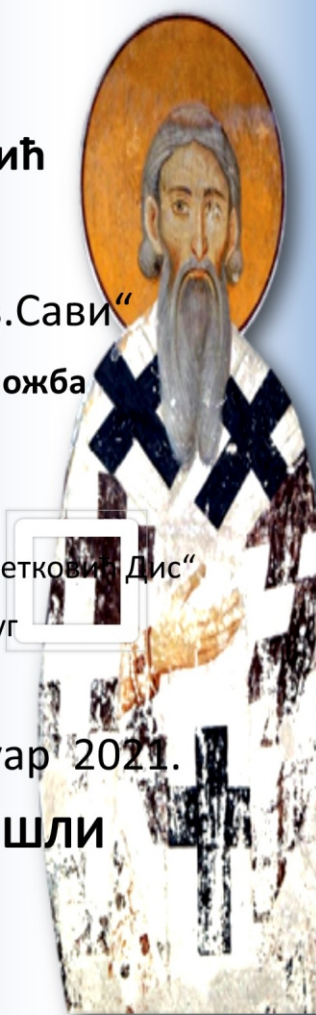
„У сусрет Св.Сави“

**Самостална изложба
слика и цртежа**

ОШ“Владислав Петковић Дис“
Велики Мокри Луг

25—29.јануар 2021.

ДОБРО ДОШЛИ

**КРИСТИНА
МЛАДЕНОВИЋ**

Самостална изложба слика

„У сусрет Св.Сави“

ОШ“ВЛАДИСЛАВ ПЕТКОВИЋ ДИС“
Велики Мокри Луг

25—29. јануар 2021.

ДОБРО ДОШЛИ

ДЕТСКИ ЛИКОВЕН ЦЕНТАР
ГРАДСКО ДРУШТВО НА ЛОКОВИТЕ ПЕДАГОГИЧКОС
CHILDREN' ART CENTER
ART TEACHERS ASSOCIATION OF THE CITY OF BELGRADE

МИНИСТЕРСТВО ЗА ЖИВОТНА СРЕДИНА
И ПРОСТОРНО ПЛАНИРАЊЕ
MINISTRY OF ENVIRONMENT
AND PHYSICAL PLANNING

Међународна ликовна изложба за деца и млаици
ФЛОРА И ФАУНА-ИЗВОР НА ЖИВОТ И УБАВИНАТА
International Children's Art Exhibition
FLORA AND FAUNA A SOURCE OF LIFE AND BEAUTY

ДОДЕЛУВА / AWARDS THIS

ДИПЛОМА - CERTIFICATE

НА / TO **Vukan Milentijević, v²r.**
ОШ „Vladislav Petković Dis“ - Beograd - R. Srbija
МЕНТОР _____ ЗА **II место**

Председник

Скопје, декември 2020 год.

Ове године, сада већ традиционално од 25 до 29. јануара 2021. год организовали смо изложбу у холу школе „У сусрет Св. Сави“ која представља самосталну изложбу слика и цртежа ученика петог два Вукана Малентијевића. Поред ових изложених радова послали смо и рад на тему „Флора и фауна – извор живота и лепоте“ у оквиру Међународне изложбе радова деце и омладине у Скопљу. Честитамо на освојеном другом месту као и на међународној промоцији наше школе.

**МИЛА
НИКОЛИЋ**

**Самостална изложба слика
ПЕЈЗАЖИ**

**„У сусрет пролећу и
љубави“**

ОШ“ВЛАДИСЛАВ ПЕТКОВИЋ ДИС“
Велики Мокри Луг

09—17. фебруар 2021.

ДОБРО ДОШЛИ

